

Prof.dr.ir. HENRI ACHTEN
THÁKUROVA 9
16634 PRAHA 6

V Praze dne 11. 1. 2022

Posudek diplomové práce Bc. Oleksii Petrenko

Prof.dr.ir. Henri Achten

Bc. Oleksii Petrenko navrhl Muzeum robotů na nejlogičtějších místě v Praze – na rohu ulice Jugoslávských Partyzánů a Velflíkova, hned vedle „Českého institutu informatiky, robotiky a kybernetiky.“ Na rozdíl od umění a historických muzeí, budova zasvěcená robotům není příliš častým jevem. Je to díky technologické povaze podobné technologickým muzeím. Blízkost CIIRC a ČVUT dodává této stavbě další význam a potenciální využití. Bez CIIRC by si muzeum robotů muselo vybudovat vlastní charakter. Spolu s budovami CIIRC a ČVUT se tak muzeum stává přirozenou reprezentací tvůrčí a originální práce v těchto institucích. Má-li mít svoji vlastní identitu, musí zároveň doplňovat identitu sousedních objektů. Oleksii Petrenkovi se podařilo najít rovnováhu mezi novou přesvědčivě působící budovou a stávající sousední budovou CIIRC.

Na základě podmínek Metropolitního plánu a vlastní analýzy se Oleksii Petrenko rozhodl respektovat limity parcely a hlavní objem. Výsledkem je velmi kompaktní design s relativně omezeným množstvím podlahové plochy. V rámci těchto hranic vytvořil bohaté uspořádání a rozmanitost prostor, které působí velkoryse a otevřeně. Fasáda budovy dobře navazuje na sousední objekt a zároveň má dostatek identity, aby vynikla sama o sobě. Dle mého názoru je celý návrh zpracován profesionálně a na vysoké úrovni. Diskusním bodem by mohlo být, zda by dynamická povaha exponátů (robotů) nevyžadovala různé typy prostor, kde by mohla probíhat skutečná interakce mezi pohybujícími se roboty a návštěvníky.

Závěrem lze říct, že Oleksii Petrenko navrhl muzeum robotů, které je přesvědčivé a vhodné pro danou lokalitu. Doporučuji obhajobu diplomové práce se známkou ,B.'

S úctou,

Prof.dr.ir. Henri Achten

Bc. Oleksii Petrenko navrhl Muzeum robotů na pravděpodobně nejvhodnějším místě v Praze – na rohu ulice Jugoslávských Partyzánů a Velflíkova, hned vedle „Českého institutu informatiky, robotiky a kybernetiky.“ Na rozdíl od historických muzeí a výstavních sálů je budova zasvěcená robotům poměrně ojedinělým jevem. Pokud bychom hledali nějakou spojitost, je to technologická povaha podobná muzeím. Blízkost CIIRC a ČVUT dodává této stavbě další význam a potenciální využití. Bez CIIRC by si muzeum robotů (***muselo vytvořit svůj vlastní příběh a mít na místě silnou postavu***) muselo vybudovat vlastní areál se specifickým charakterem.. Spolu s budovami CIIRC a ČVUT se tak muzeum stává přirozenou reprezentací tvůrčí a originální práce v těchto institucích. Má-li mít svoji vlastní identitu, musí zároveň doplňovat identitu sousedních objektů. Oleksii Petrenkovi se podařilo najít rovnováhu mezi novou přesvědčivě působící budovou a stávající sousední budovou CIIRC.

Na základě podmínek Metropolitního plánu a vlastní analýzy se Oleksii Petrenko rozhodl respektovat limity parcely a hlavní (***objem***) zaměření lokality. Výsledkem je velmi kompaktní design s relativně omezeným množstvím podlahové plochy. V rámci těchto hranic vytvořil bohaté uspořádání a rozmanitost prostor, které působí velkoryse a otevřeně. Fasáda budovy dobře navazuje na sousední objekt a zároveň má dostatek identity, aby vynikla sama o sobě. Dle mého názoru je celý návrh zpracován profesionálně a na vysoké úrovni. Diskusním bodem by mohlo být, zda by dynamická povaha exponátů (robotů) nevyžadovala různé typy prostor, kde by mohla probíhat skutečná interakce mezi pohybujícími se a **jednajícími** roboty a návštěvníky.

Závěrem lze říct, že Oleksii Petrenko navrhl muzeum robotů, které je přesvědčivé a vhodné pro danou lokalitu. Doporučuji obhajobu diplomové práce se známkou ‚B.‘